

mai
2022

„Mis su tere, va sitikas, kua maksab?“*

Kui paljud koolitöötajad vastasid terega (protsentides)

20.aprillil ja 4.mailviisid Lügemiku reporterid Viktoria Luptova ja Liisa Järve läbi eksperimendi, et uurida, kui paljud koolitöötajad ja õpilased koolikaaslasid tervitavad.

Katse läbiviimiseks käisid reporterid kooli peal ringi ja ütlesid kõigile „tere“ ning jälgisid inimeste reaktsiooni ja vastust. Seejärel märkisid paberi peale ära, mitu inimest terega vastasid. Katsest selgus, et 18% koolitöötajatest ei öelnud tere vastu, kuid leidis mõni üksik õpetaja, kes ka esimesena tere ütles.

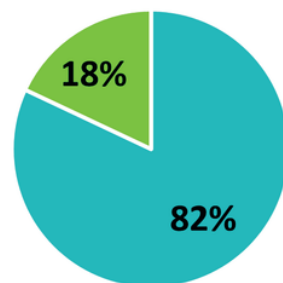
Läbiviijate üllatuseks ei vastanud just paljud põhikooliõpilased terega. Minnes mööda mõnest suuremast sõbragrupist olid vastuseks vaid imelikud pilgud ja vaikus. (Koolikeskkonnas ei olda harjunud sellega, et öelda mõnele võõrale kaasõpilasele tere.) Protsendiliselt

moodustus kõigist õpilastest lausa 73% neid, kes ei öelnud tere. Siiski oli selles ülejäänud 27% hulgas rohkelt neid, kes esimesena tervitasid. Nii õpetajad Tiit Mauer kui ka Helle Järvalt usuvad, et teretamine on oluline, sest see näitab lugupidamist. Teretamine kuulub elementaarse viisakuse reeglitesse. „See näitab sinu eneseväärikust ja austust teiste inimeste vastu,“ sõ-

nas Helle.

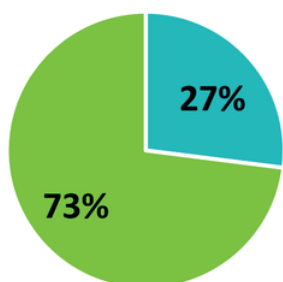
12.ts klassi õpilane Markus Bukal usub, et teretamine näitab küll lugupidamist ja austust teise inimese vastu, aga alati ei ole see oluline. „Inimest ei pea teretama, kui tema vastu puudub austus,“ vastas Markus. Ta teretab vaid neid, keda tahab, ning tavaliselt vaid sõpru. Enamikku inimestest Markus kooli peal ei tereta, sest tal puudub austus nende inimeste vastu. „Õpetaja vastu tuleb austus tema oskusest õpetada ja suhtumisest inimestesse,“ sõnas ta.

Vastupidiselt õpetaja Helle arvamusel, kes usub, et arenguruumi teretamise kohta koolikeskkonnas on küllaga, usub õpetaja Tiit, et teredest kooli peal puudus ei ole, kuid pigem on õpilased need, kes koolitöötajaid ei tervita. Selleks, et asjale tähelepanu pöörata, tuleb rääkida ja rääkida, et teretamine on oluline. „Õpilastele võib ju selgita- da, et teretamine on viisakus ja ega see tere neil tüki küljest ei võtaks,“ arvab Tiit Mauer.

■ teretas vastu ■ ei vastanud

Kui paljud õpilased vastasid terega (protsentides)

■ teretas vastu ■ ei vastanud

*Oru Pearu tsitaat A. H. Tammsaare teose „Tõde ja õigus“ I. osast.

Üks küsimus

Mõnikord ei ole pikka juttuvaja, piisab ühest küsimusest, et teema tähelepanu alla seada ja vajalik info teada saada.

LIISA JARVE

Kas ja millal tulevad kooli erinevad prügikastid prügi sorteerimiseks?

ANNELI KUMAR: Tänapäeval on prügi sorteerimine väga aktuaalne ja ühiskonnas pööratakse sellele järjest rohkem tähelepanu. Nii ka meie oleme seda teemat arutanud ja tahame, et koolis oleks võimalus erinevat sorti prügi panna vastavatesse prügikastidesse. Meie eesmärk on 2022. aastal see ellu viia.

Kas ja miks peaks kool toidu raiskamise küsimusega tegelema?

Üllar Loks:

Jah, kindlasti peaks. Toituläheb nii palju raisku, sest kõikidel on erinevad põhjused, miks midagi söömata jätta. Kellele toit ei meeldi, kes ei söö dieedi pärast, kes jälgib niisama kambamentaliteeti. Uue koolimajaga see probleem mingil määral laheneb, sest siis tuleb kasutusele soojaletist toiduvõtmine. Sel viisil on lihtsam välja arvestada, kui palju toitu tuleks valmistada, et kõik saaksid kõhu täis. Kooli juhtkond on arutanud ka erinevaid viise, kuidas praeguse söömise olukorra järgi välja arvestada tarbimisele minevat toitu, kuid see oleneb paljuski sellest, mida tol päeval pakutakse.

Kuidas võtaksite te kokku lõppeva õppeaasta? ARVO PATTAK:

Ka see õppeaasta möödus oma tõusude ja mõõnadega. Tuleb tõdeda, et mõned ei ole veel sel üleminekuperioodil distantsõppe süsteemist lahti lasknud ja ei tea, kuidas koolielu tegelikult peaks toimima. Siiski, asjaolu, et sel aastal on saadud rohkem kontaktõppel õppida, on muutnud koolielu mõnevõrra meeldivamaks.

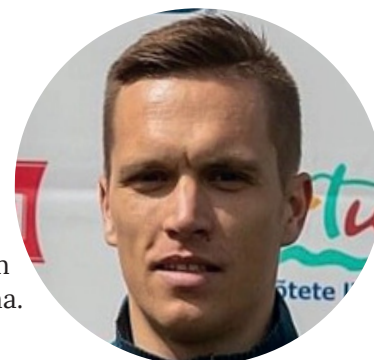
Mis tuleb spordihoone taha ja mis ajaks see valmis saab? AGU LAAS:

Valmib külmutusseadmetega täissuurusesesialgselt katusega hokiväljak hokipiirete ja mängijate pinkidega, mida saab uisuväljakuna kasutada aastaringelt. Väljak saab (optimistlikult) valmis augusti keskpaigaks. Kult rohkem arendama.

Kuidas hindate spordisuunda kandideerijate võimekust? RAUNO LAUMETS:

Spordisuundakandideerijate sportlik tase jäi oodatusttagasihoidlikumaks. Seda, mis põhjusel, võib vaid oletada. Kindlasti on oma mõju olnud ka ülemaailmsel viirusel, mille tõttu kahel aastal jäi spordisuuna õpilaste kehaline võimekus üldse mõõtmata. Loodame, et need õpilased, kes asuvad sügisel spordisuunda õppima, on valmis ennast sportlikult rohkem arendama.

Mis teile ja teie klassile sellest õppeaastast meelde jääb?

RITA SVJATSKAJA:

Sellest õppeaastast jääb kõigeparemini meelde ootusärevus suuremate kooliväliste väljasõitude eel. Aegna saarel käik oli üks toredamaid kogemusi ja praegu on öökool õhtu, mida lapsed ootavad väga. Selliseid tegevusi polegi saanud distantsõppe tõttu saanud korraldada. Kõige parem osa ongi just see, et selle õppeaasta lõpp on aeg, mil saab korraldada väljasõite. Meelde jäävaim on olnud õpilastega koos veedetud aeg ja vahvad mälestused väljasõitudest.

Mis teile ja teie klassile sellest õppeaastast meelde jääb? LIIDIA VARRIK:

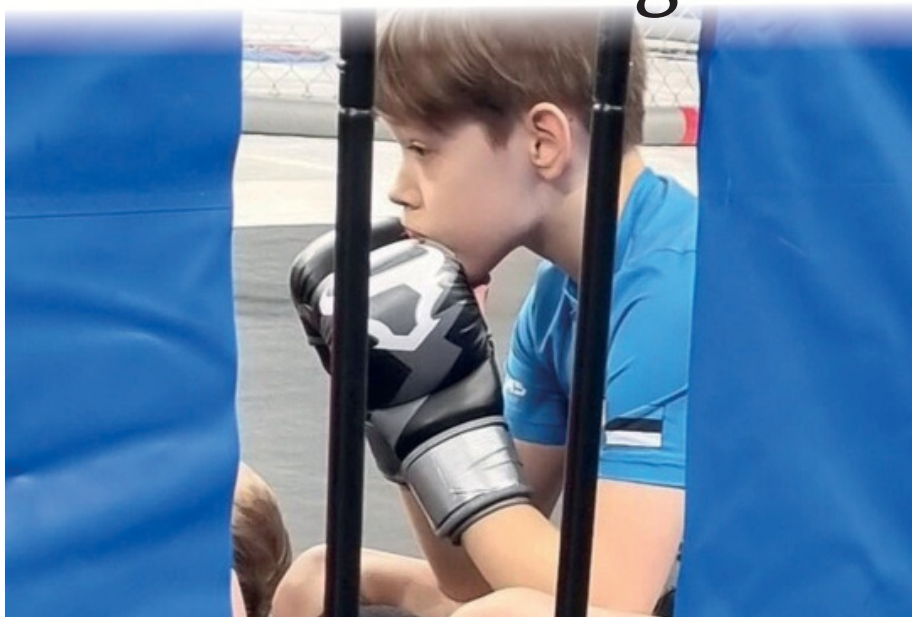
Kõige paremini jääb meelde ilmselt jõuluball, sest siis oli meil klassina võimalus illegi ära tegemiseks oma jõud ühendada. Korraldamise osa oli peadpöörav kogemus, aga lõpptulemuseks oli täitsa lõbus õhtu.

Trevor Kaasen teadis juba 5-aastasena, et tahab tegeleda vabavõitlusega

23. aprill toimusid Leedus Balti lahtised meistrivõistlused vabavõitluses (Open Baltic MMA Championship Jonava 2022), kus 4.a klassi õpilane võistleja Trevor Kaasen saavutas U12 vanuseklassis kaalukategoorias 37 kg pronksmedali.

Trevor on vabavõitlusega tegelenud kolm aastat. Ta treenib Tartu spordiklubi Englas treener Ott Tõnissaare käe all. Silmapaistva saavutuse puhul küsis Lügemik Trevorilt mõned küsimused, millele ta lahkelt nõus vastama oli. **Palju õnne ja jätkuvat edu!**

Trevor valmistumas matšiks 23. aprillil toimunud meistrivõistlustel.

Kuidas sa jõudsid selle ala juurde?

Teadsin juba 5-aastasena, et tahan minna õppima vabavõitlust. Miks, täpselt ei oska öelda, lihtsalt meeldib, sest võitlussport nõuab tugevat distsipliini, osavust ja keskendumist. Arvan, et mu iseloomuomadustega sobib vabavõitlus kokku. Paljudele võib tunduda see ala hirmutav, aga kui õpid võitluse tehnikat, oskad väga hästi keskenduda ja oled alati valmis tegema meeskonnatööd, ei ole see hirmutav ega nii karm.

Mis sulle ala juures kõige enam meeldib?

Kõige rohkem meeldib vabavõitluse juures löökide tehnika, osavuse ja kiiruse õppimine. Veel on tähtis see, et võitlussport õpetab ja kasvatab treeneri abiga käituma ja mõtlema õigesti. Mul on väga hea treener Ott Tõnissaar, kes treenib meid väga hästi.

Kuidas sa valmistud võistlusteks?

Võistluseks valmistun nii, et lülitan kõikidest mõtetest ennast välja ja asendan väikese võistlushirmu adrenaliiniga, siis teen seda, mida ma oskan ja õppinud olen.

Meenuta palun oma esimest võistlust!

Esimese võitluse kogemuse sain 2021. aastal 27. novembril. Sellel

võistluselsain ka oma esimese vabavõitlusemedali (pronksi). See oli Leedu lahtiste MMA meistrivõistlustel Jurbarkas (Open Lithuanian MMA Championship 2021 Jurbarkas). Esimene võistlus jääb alati meelde. See andis väga palju kogemust, mida ma sain kasutada nüüd aprillis toimunud võistlustel, kus ma võitsingi pronksmedali.

Viimati võidetud pronks on Trevori teine medal suurtelt võistlustelt.

Miks peaksid lapsed üldse sporti tegema?

Sportontervislik, annab hea tunde ja aitab nendel, kellel vaja, iseloomu kasvatada.

TREENER OTT TÕNISSAAR:

„Selles vanuseklassis on kõige olulisem lihtsalt trenni teha ja tegetseta, omandada samm-samult võistlustel kogemust, leida uusi sõpru ja end avastada. Kuigi eelnev võib kõlab lihtsa ülesandena, siis tegelikkuses nõuab see aastatepikkust järjepidevust ja pidevat pingutust, millega Trevor ja tema perekond on juba pea kolme aasta jooksul ilusti hakkama saanud. Kui selle kõigega ka selles vanuses mõni tulemus või medal kaasneb, siis on see boonuseks. Trevor on treeningutel sihikindel ja ei piirdu pelgalt treeneri antud harjutuste ära tegemisega, vaid mõtleb ka ise ülesannete lahendamisel kaasa. Nii palju, kui olen kuulnud ja natuke ka videotest näinud, jätkub omal initsiatiivil trennitegemine ka kodus – nii kodust kokku otsitud vahendite abil kui ka võtete harjutamisena isa-ema peal. Kõik see lihtsustab oluliselt uute teadmiste ja oskuste omandamist ning aitab trennis tehtul paremini kinnistuda.“

Fotod: erakogu

Viva L'italia! Õppereis Itaaliasse

Pisa torn ehk La Torre di Pisa on Pisa katedraali kellatorn, mida hakati ehitama 1173. aasta 9. augustil. Kellatorn on marmorist.

Foto: erakogu

Mis?

Erasmus+ on Euroopa Liidu haridus- ja koolitusprogramm, mille eesmärgiks on suurendada noorte kodanikuaktiivsust, mõjuvõimu ühiskonnas ja edendada nende osalust demokraatlikes protsessides, et tagada seeläbi Euroopa ühtekuuluvus, kestlik areng ja identiteet. Sisuliselt on see rühmaviisilise õpirände projekt, mille raames läbiviidavate tegevuste kavandamisel keskendutakse koostööoskuste ja loovuse arendamisele, kaasamisele, võrdsete võimaluste loomisele. Oluliseks peetakse keskkonnahoidlikkust ja innovatsiooni.

Kes?

Tänavu kevadel osalesid Lähte Ühisgümnaasiumi õpilased Luisa Järve, Teele Lill, Janella Jugaste, Uku-Mart Rooba ja Angela Rebane Erasmus+ projektis „Young people and urban citizenship“. Projekti raames tuli koostada grupitööna foto- või videoprojekt koroonaviiruse mõjudest Eesti riigi ja Tartu linna turismindusele. Seejärel sõideti õppereisile Itaaliasse, kuhu lisaks eestlastele saabusid õpilased Soomest, Hispaaniast ja Saksamaalt.

Kuidas?

Meie päevad olid äärmiselt tihedad ning sisustatud varahommikust hilisõhtuni õppetöö või aktiivse suhtlusega. Nädalapikkuse õppereisi vältel tutvusime, tutvustasime

üksteisele eelnevalt ettevalmistatud projekte, tegime rühmatöid. Matkasime Toscanas, külastasime kauneid ja kuulsaid linnu (Firenze, Lucca, Viareggio, Pisa) ning uudistasime sealseid muuseume ja vaatamisväärsusi. Nautisime kohalikku kulinaariat, vahetasime muljeid, jagasime emotsioone. Üheks meeldejäavamaks väljasõiduks kujunes minu arvates matk Via Francigena iidsel palverännaku teel, mis on üle 2000 kilomeetri pikk ja kulgeb Inglismaalt Rooma. Väidetavalt kulub selle teekonna

läbimiseks sada päeva, juhul kui palverändur ühtki päeva ei puhka ja kõnnib igapäevaselt 15–30 km. Meie matkasime üheksa kilomeetrit. Grupp, millesse mina loosi tahet, sattusin, sai ülesandeks välja mõelda, kuidas reklaamida turistide jaoks matkamist. Seetõttu tegime teekonna kestel fotosid, millest hiljem valmistasime reklaamklipi. Rõhutasime füüsilise liikumise kasulikkust vaimsele tervisele ning tõime välja, et looduses liikumine võiks tasakaalustada suurlinnade

Õpilased elasid reisi ajal kohalike juures. Angela koos oma võõrustajatega.

Foto: erakogu

Reisi esimesel päeval toimus Certaldo Alto nimelisse linna ekskursioon. Eesti grupipilt on tehtud teel sinna mäkketõusul.

turismiuputust. Minu rühma kuulusid sakslanna, itaallanna ning noormehed Hispaaniast. Saime omavahel suurepäraselt läbi ja koostöö klappis hästi. Uhketest ja värvika ajaloo linna nädaldest meeldis mulle palju enam väike kahekümne tuhande elanikuga linnake Castelfiorentino, kus peatusime. See vaikne ja rahulik keskajal rajatud linn asub maaliliste Toscana maastike rüpes. Linna ümbritsevad hoolitsetud põllud, viinamarjaistandused, talumajapi-

damised. Minul õnnestus elada nädal aega kohalikus Itaalia perekonnas. See oli väga huvitav ja rikastav kogemus – nautisin pikki õhtueineid ja koosviibimisi harjumuspäraselt emotsionaalse pererahvaga. Minu võõrustajateks olid seitsmeteistaastane Emma, tema noorem õde, ema ja isa. Perre kuulusid koer ja kolm kassi. Külaskäigu ajal tähistasime noorema peretütret sünnipäeva. Sel puhul mängis perekond üheskoos klaverit ja lauldi. Mulle esitati palju küsimusi Eesti kohta,

Foto: Antti Väisänen

vastutasuks sain teada, et itaallased armastavad väga jalgpalli ning nad on meelestult uhked oma riigi vana ja uuema muusika ning muusikute üle. Mind jahmatas, et Itaalia õpilased käivad koolis ka laupäeviti – ehk siis kuus päeva nädalas.

Pisike Pisa torn

Üheks minu unistuseks oli külastada kuulsat vaatamisväärsust Pisa torni ja teha selle kõrval klassikaline turistipilt. Seda ma ka tegin. Mind üllatas, et torn on tegelikult palju pisem, kui ma ette kujutasin. 55 meetri kõrguse kellatorni ehitamist alustati 12. sajandil ja see hakkas pehme aluspinnase tõttu viltu vajuma juba ehituse ajal. Samal põhjusel on viltu vajunud 16. sajandil Tartu raieplatsile ehitatud praegune kunstimuuseumi hoone. Tore teada – selle kalle on suurem kui Pisa tornil!

Kokkuvõtteks

Reis oli emotsiooniderohke, õpetlik. Kõige olulisemaks väärtuseks, mille projektis osalemine annab, pean suhtlemist. Mul on väga hea meel, et leidsin palju uusi sõpru ja tuttavaid. Kõik osalejad olid julged, rõõmsameelsed ja üksteist toetavad. Olen väga tänulik võimaluse eest õppereisil osaleda!

Mõned grupid töötasid Open Flow nimelises majas, siin grupis on töötamas näha Luise Järvet.

Foto: Uku-Mart Rooba

Angela Rebane, 10. ms

Kommunikatsioonispetsialist Õnne Allaje-Kukk: „Nägu läheb siiani naerule, kui linna peal oma bioloogiaõpetaja Helle Järvaltiti näen.”

Kooli 50. lennu lõpetanud Õnne Allaje-Kukk on Tartu Ülikooli eetikakeskuse kommunikatsioonispetsialist. Millisena ta meenutab kooliaega, kuidas leidis omale õige elukutse ja mis on tema hobid, saad lugeda intervjuest.

MAARJA-HANNA ULMAN

Miks valisite Lähte Ühisgümnaasiumi?

Pärast põhikooli otsisin kooli, kus oleks põnevad õppimisvõimalused ja oma vanemate südamerahuks tahtsin valida midagi võimalikult kodulähedast. Neil oli hirm, et raudselt midagi kunagi juhtub ja siis nad ei saa mulle vajadusel appi tulla. Lähte koolis oli kõik, mida otsisin!

Esimene seik, mida mäletate oma kooliajast?

Ma arvan, et ma ei unusta kunagi esimest korda, kui pitsasaia maitseisin. Elumuutev värk!

Milline õpetaja teil kõige paremini meele on? Miks?

Nägu läheb siiani naerule, kui linna peal oma bioloogiaõpetaja Helle Järvaltiti näen. Tema karismaatilisus ja hea huumorimeel tegid iga tunni õppetöö lõbusaks. Ja isegi kümme aastat hiljem ma tunnen end jätkuvalt halvasti, et ma ei saanud bioloogiaeksamil nii palju punkte, kui me lootsime. Näen seda siiani uneski!

Ja loomulikult ei saa mainimata jätta oma klassijuhatajat Ilona Võiku. Mul pole kunagi varem olnud nii hoolivat õpetajat, kes päriselt ka oma (õpi)laste elust huvitub ja nende individuaalsust toetab, ta andis mulle palju enesekindlust teele kaasa.

Mida andis teile Lähte Ühisgümnaasium?

Lisaks imelistele kaasteeliste ja mu parimatele sõpradele sain ma Lähtelt spordipisiku! Gümnaasiumisse tulles mul lainetasid õudusvärinad üle selja, kui pidin kas või 500 meetri jooksmise peale mõtlema. Minu õpetaja Kristel Tobreluts aga suutis sportimise nii meeldivaks teha, et tänase päevani tõmban täiesti vabatahtlikult ketsid jalga ja teen paar kiiremat.

Kas teile meeldis omal ajal koolis käia?

Ma olin see va oivik, seega meeldis – see oli see üks asi, mis loomulikult hästi välja tuli.

Mida tegite peale Lähte Ühisgümnaasiumi?

Pärast kooli läksin õppima Tartu Ülikooli ajakirjandust ja kommunikatsiooni. Valisin esiti erialaks ajakirjanduse, aga õnneks sain viimasel minutil ärevusega reporteritöö loengu algust oodates aru, et olen täiesti vales kohas. Võtsin siis akadeemilise puhkuse, tõmbasin hinge ja läksin kooli tagasi kommunikatsioonijuhtimist ja majandusteadust õppima, mis oli õige valik. Pärast seda jäin muideks töötuks! Ei tasu mõelda, et oivikuks olemine igal juhul mingeid uksi avab – eksisin! Lõpuks leidsin tee Tartu Ülikooli eetikakeskusesse ning töö kõrvalt sain ka magistrikraadi kommunikatsioonijuhtimises. Olen ülikoolis töötanud nüüdseks viis aastat.

Lisaks tuleb ette ka õpetamist – näiteks sel semestril aitasin tudengitele organisatsioonikommunikatsiooni põhitõdesid tutvustada.

Mida kujutab endast teie töö ja mis on teie ülesanded?

See on alati keerukas küsimus. Minu igapäevatöö hõlmab eetikakeskuse sise- ja väliskommunikatsiooni korraldamist, veebihaldust, turundustööd, teen jooksvaid asju ja vajadusel jooksen. Me publitseerime palju raamatuid, korraldame konverentse ja seminare ning osaleme teadusprojektides. Viimastel nädalatel näiteks korraldasime 14–17-aastaste koolinoorte seas küsitlust internetiohtude kohta, mille tulemusena koostame rahvusvahelise tiimiga koos hariva arvutimängu, mis aitaks noortel internetis turvaliselt toimetada. Niimoodi kirjeldades tundub isegi kohati igav, aga tegelikult on nii põnev vastutada Eestis ainsa omalaadse interdistsiplinaarse teadusrakukese nähtavuse eest.

Jäädvustus 2021. aasta esimeselt koroonajärgselt konverentsilt.

Foto: erakogu

dusprojektides. Viimastel nädalatel näiteks korraldasime 14–17-aastaste koolinoorte seas küsitlust internetiohtude kohta, mille tulemusena koostame rahvusvahelise tiimiga koos hariva arvutimängu, mis aitaks noortel internetis turvaliselt toimetada. Niimoodi kirjeldades tundub isegi kohati igav, aga tegelikult on nii põnev vastutada Eestis ainsa omalaadse interdistsiplinaarse teadusrakukese nähtavuse eest.

Mis on teie töö pahupool?

Ma arvan, et selle ameti üks universaalne pahupool on, et töö ja eraelu piirid kipuvad hägustuma. Ja teisalt ka töö tempo on varieeruv – mõnikord on nii kiire, et oma nimigi ei tule meelde, teine kord peab jällegi ajaveetmiseks vaatama laevärvi kuivamist.

Millised on teie hobid?

Kassid, baarindus ja varakult magama minek.

Kus näete ennast kümne aasta pärast?

Oma valdkonna tunnustatud spetsialisti ja teadlasena, kellel on täitsa okei h-indeks.

Koolis toimetab hetkel kaks õpilasfirmat – Betoonik ja Tsitaatkott

I I.klassiõpilastel tekkis võimalus luua enda õpilasfirma. Majandusõpetuse tunnis jagati õpilased neljastesse gruppidesse, kes hakkavad koos õpilasfirmat tegema. Kaheks säravamaks õpilasfirmaks osutusid firmad ÕF Betoonik ning ÕF Tsitaatkott.

GERLIS KALBERG JA
KAROLIINA PURIK

Kõik firmad said Junior Achievementilt tegevusloa kooliaasta lõpuni. Terve perioodi jooksul aitas firmasid erinevatel etappidel õpetaja Tiit Helm, kuid esimese etapi ehk idee pidid mõlemad tiimid ise leidma.

Tsitaatkotid

ÕF Tsitaatakoti idee oli teha riidest kotid tsitaatidega, valik tsitaate on olemas, kuid soovi korral saab vastavalt oma soovile koti tellida. Idee tuli turundusjuhilt Karolin Demidovilt sooviga leida koolikotile lihtsam lahendus. Algsed kotid telliti Tallinna kottide laost ja peale triigitud tekstipaber osteti Charlotist ja Büroomaailmast. Tekst kinnitati triikraua abil. Tegevjuht Marite Sal-

ÕF Tsitaatkottide toode

Fotod: erakogu

ÕF Betoonikute toode

mistu sõnul oli nende koostöö lihtne, kuna noored tunnevad üksteist juba pikalt. „Sujuv oli, minu meelest meil ei tekkinud takistusi omavahel, kus üks ei olnud teistega nõus,” vastas Marite. Kottide hinnaks oli 10 eurot, mis firma meeskonna arvates on üsnagi sobiv. 14. aprillil otsustati ka koolis kotte müüa. Peamiselt aga müüdi kotte interneti teel või käest kätte. Kahjuks ei õnnestunud Tsi- taatkoti firmal kasumisse jääda.

Betoonkausid

ÕF Betooniku idee oli luua betoonkausid, kuhu sisse panna küttekeha ning selle kohale dekoratiivkiivid. Toote arendamisel ning tootmisel sai firma abi Tartus tegutsevalt firmalt TMB. Tänu sellele valmisid tooted täpselt nii, nagu Betooniku meeskond seda ette oli kujutanud. Kõrvaltootena valmistas Betoonik

ÕF Betoonikute tiim (vasakult) Kermo Tarv, Darius Kostõgov, Gerlis Kalberg ja Gregor Paas

betoonküünlaid. Mõlemaid tooteid tutvustasid ja müüsid nad Tartu Kaubamajas toimunud õpilasfirmade laadal. Betoonik osales ka laadal toimuval konkursil, kus nad saavutasid tiimiga teise koha ning nende tooted said tunnustatud tiitliga „Parim disainitoode 2022”. Kaks tiimi liiget Gerlis Kalberg ning Gregor Paas jagasid esimest kohta koos teise õpilasfirmaga. Esimese koha võitjatel oli võimalus esindada Eestit Riias toimuval Õpilasfirmade Festivalil, kuhu liikmed ei kahjuks ei saanud haiguse tõttu minna.

PILTUUDIS

24. mail käisid algklassid Aegna saarel. Õpilased matkasid 6 km pikkuse tee ümber saare, pidasid rannas pikniku, ehisasid liivalosse ning nautisid suurepärase ilma.

Foto: erakogu

7. mail käis 9.a klass koos ühiskonnaõpetuseõpetaja Erki Veikariga Äksi kalmistul talgutel – puhtaks riisuti surnuaia teen

Foto: erakogu

10. mail osalesid 5.a ja 5.b koos klassijuhatajatega programmis „Eesti veekogud kaardil ja looduses“, mille käigus sõideti laevaga. Õppereis sai teoks tänu KIKi (Keskkonnainvesteeringute Keskus) toetusele.

Foto: erakogu

2. mail käisid 4.–6. klasside õpilased koos klassijuhatajatega Meenikunno rabas matkamas. Ühispilet tehti pärast lõunasöö ääres.

Foto: Külli Kaljurand

17. ja 18. mail käisid 8. klasside õpilased õppereisil Ida-Virumaal. Küllastati Toila Oru parki, Sillamäe rannapromenaadi, M... suud ning Narvat. Narvas said õpilased osa põhjalikust linna- ja linnuseekskursioonist.

Foto: Laura Tamme

18. mail toimus taas Playback, millest võtsid osa klassid teisest ja kolmandast kooliastmest. Esinemisi hindas õpetajatest žürii ning võitjateks said kroonitud 5.a ja 7.a klass.

Foto: Kristofer Pann

Maikuu kehalise kasvatuse tundidesse on võimalusel ikka kuulunud ka krossijooks. Kevadiseks eesmärgiks oli ületada süg... aeg. Stardipauku ootavad 2. klassi tüdrukud.

Foto: erakogu

60. lennu viimane koolipäev oli täidetud naljade, naeru ja lõbusate pilkudega

21. aprillil toimus 12. klasside viimane koolipäev, mida korraldas 10. klass. Koolipäeva jooksul mängisime erinevaid seltskonnamänge, tegime veesõda ja jooksimis mööda klasse ringi, tervitades kogu kooliperet.

LIISA JÄRVE

Usun, et räägin terve 60. lennu eest, kui ütlen, et 21. aprill on üks nendest mälestustest, mis jääb meelde elu lõpuni – viimane koolipäev.

Päev algas juba kell 8.05. Terve mu klass tantsis kooli ees ringmänge. Kuna aga ma olen sügava unega, siis jõudsin alles viimase tantsu lõpuks kohale. Kohe hommikul nägin kõiki lennukaaslast kahe patsikese ja seelikuga ning nokamütside ja lühikeste pükstega. Siis mõistsin, et ongi käes viimane koolipäev.

Tutipäeva aktusel esinesid abiturientidele 10. klassid ja 1. klassid.

Foto: Reelika Rahu

Tundides me küll palju ei õpinud, vaid heietasime õpetajatega meie esimeste aastate üle siin gümnaasiumis. Keitlin pakkus välja, et me jookseme kõik koos pika ussina mööda klasse ringi. Me sisenesime klassidesse kõva lärmi ja müraga ning väiksemates klassides jäime kitsamatesse kohtadesse kinni ning see lärm vaibus hetkeks. Nii tore oli näha kõikide õpetajate ja õpilaste lõbusaid pilke.

Ka vahetundides toimus väga kõva möll. Mõnel üksikul olid kaasa veepüstolid ning nendega läks lahti suur veesõda. Ka aulas jätkus pisemat sorti veesõda, kui klasside mulle pudelist vett kraesse valas. See võis küll olla 60. lennu viimane koolipäev, aga meie õppimine jätkub. Nagu klassijuhataja Tiit Mauer on öelnud, siis eluülikool kestab igavesti.

Meediaõpilased külastasid Türi Ringhäälingumuuseumi

10.–12. klasside meediasuuna õpilased käisid 5. mail Eesti Ringhäälingumuuseumis, kus valmis uudistesaadete õpilaste kirjutatud uudistega.

DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Muuseumis räägiti meile raadio- ja teleajaloost. Nii 10. kui ka 11. klassist oli kohal 14 õpilast ning abituriente oli kolm. Õpilasi saatsid õpetajad Triin Nagel ja Timo Arbeiter. Muuseumis tehti praktilist tööd, milleks oli uudise kirjutamine. See osa käigust jäi 11. ms klassi õpilasele Samuel Mikule kõige paremini meelde. „Selline praktiline osa oli tore, sai fantaasial lennata lasta,” sõnas noormees.

Valminud uudised tuli kaamera ees ette kanda. Muuseumi pedagoog monteeris selle kõik hiljem üheks saateks. Diktori tööd said kõik õpilased proovida. 11. klassi õpilased Gleb Volodtšenko ja Anne-Liis Tulskaa olid peadiktorid ja

nenne põhiülesandeks oli uudised järjekorda panna ning uudistesaadetele teha sissejuhatuse ja lõpp. Samuel jäi käiguga rahule: „Tore oli! Huvitav oli vaadata vanu raadioid ja telekaid ning näha, kust kõik meedia alguse sai.”

Enne praktilist tööd selgitas muuseumi direktor Juhan Sihver raadio ja televisiooni ajalugu.

Foto: Dagmar Henriette Levin

Ahvatlevate auhindadega aardejahist võttis osa üheksa tiimi

10. mail korraldasid kooli psühholoog Getter-Johanna Park ja õpilasesindus aardejahi, kus tuli täita erinevaid lõbusaid ülesandeid.

VIKTORIA LUPTOVA

Õpilaste motiveerimiseks oli aardejahi auhindadeks välja pandud 150 euro väärtuses spordivarustust, karp kommi, Muhu leiba, Nurme kosmeetikat, Seik märkmike ja nii mõndagi muud, mille olid välja pannud sponsorid. Aardejaht toimus vaimse tervise nädala raames ja selle eesmärgiks oli õpilasi rohkem liikuma panna ja arendada nende koostöövõimet. Vahetundide ajal pidid osalejad oma lehele koguma älkirju ülesannete sooritamise kohta erinevates punktides. Aardejahi võitis tiim Tegusad

Üheks ülesandeks oli teha foto koos õp Voitkaga. Esikoha saanud võistkond sai sellega kenasti hakkama.

Foto: Getter Angerjas

Mimmud, mille koosseisukuulused Carolyn Kalda, Kädelin Lvov, Getter Angerjas, Annabel Toivonen ja Maris Rammi.

2. ja 3. koht läks jagamisele võistkondade Kuldne Viisik (Mirjam Hendrikson, Annika

Kütt, Marvet Kirs, Jakob Kommusaar, Roosbet Sillard) vahel. Võitjate tiimi kuulunud Getter Angerjas jagas 13. mai „Lügeviseioonis” oma muljeid aardejahist: „Kõige huvitavam osa oli luuletuse kokupanemine,” sõnas Getter. Tema arvates võiks aardejaht toimuda ka järgmisel aastal.

Gümnaasiumi kinokülastus: „Apteeker Melchior” rabas jalust ja jättis külmaks

18. aprillil peale neljandat tundi käisid 10.–12. klasside õpilased kinos. Vaadati kirjanik Indrek Hargla menuteosel põhinevat fi lmi „Apteeker Melchior”.

Apteeker Melchior Wakenstedeon raeapteeker, kes hakkab lahendama võigast mõrvamüsteeriumit. Samal ajal saabub Melchiori juurde õpipoiss, kes õpib apteekri ametit. Samal ajal, kui apteeker ordurüütli mõrva uuris, toimusid uued mõrvad. Selleks, et kiirelt lahendada müsteerium, usaldas Melchior apteegi õpipoisi hoolde. Aja möödudes saab Melchior aru, et tema õpipoiss ei esitle ennast sellisena, kes ta on. Samm-sammult juhtlõngade abil saadi mõrvarile lähemale, kuid polnud võimalik vahistada mõrvarit, sest puudusid tunnistajad. „Apteeker Melchior” on ainulaadne eesti fi lm, kuna fi lmiti kolm fi lmi järjest.

Suurem osa õpilastest jäi saanud fi lmi kogemusega rahule ja ootab uut gümnaasiumi kinokülastust.

tust. „Film oli väga huvitav ja hästi koostatud, näitlejad oskasid tublisti rolle kehastada. Filmi keskkond oli keskajale kohane ning surnukehad nägid ehtsad välja,” kommenteeris õpilane Gregor. Karoliina 11.ms klassist arvas, et Eesti kohta oli fi lm hästi tehtud ja et teise ajastu kohta on raske fi lmi teha, kui arvestada kui tänapäevalik maailm hetkel on. Loomulikult meeldis fi lm ka õpetajatele ja nad ootavad pikisilmi järgmist osa. „Nii näitleja- kui ka operaatoritöö olid suurepärased. Vaadates ei hakanud kordagi igav ja eriefektid olid väga hästi tehtud,” sõnas muusikaõpetaja Henri Kää-

rik. Samas oli ka vaatajaid, kellele linateos muljet ei avaldanud. „Filmi algus ja lõpp olid head, aga muidu oli tavaline Eesti fi lm,” arvas inglise keele õpetaja Liidia Varrik.

„Apteeker Melchior” on 2021. aastal valminud ja 2022. aasta 11. aprillil esilinastunud Eesti fi lm, mis põhineb Indrek Hargla romaanisarja „Apteeker Melchior” esimesel osal „Apteeker Melchior ja Oleviste mõistatus”. Film on esimene osa samanimelisest mängufi lmide sarjast. Režissöör on Elmo Nüganen.

Anne-Liis Tulskaa ja Laura-Lee Raudsepp, 11.ms

Paljud õpilased kosutasid end fi lmi ajal plaksumaisi ja karastusjookidega.

Foto: Anne-Liis Tulskaa

Kooli uudistasid õpilased Hispaaniast, Itaaliast, Saksamaalt ja Soomest

9.–13. mail käisid Erasmus+ projekti raames Tartut külastamas eri rahvusest õpilased. Noored tutvusid esmalt kooliga ja käisid Tartu ringi, lahendades erinevaid ülesandeid linna peal ja Tartu Ülikoolis Hackathonil. Alljärgnevas loos kirjeldab Vittoria Ferri itaallaste kogemusi ja muljeid.

Esimesel päeval viidi meid Tartu hotellist Lähte Ühisgümnaasiumisse, kus meid tervitas direktor Üllar Loks. Peale seda saime lähemalt tutvavaks üksteisega ning kooli ja selle ümbrusega. Peale lõunat mängisime Tartu peal orienteerumismängu. See oli suurepärane ja me olime paelunud traditsioonilisest linna osast (toim. vanalinnast).

Teisel päeval jalutasime hotellist Tartu Ülikooli, kus meile tehti majatuur ja tutvustati start-up-projekte. Päev jätkus Aparaaditehases, kus me ka õhtust sõime. Kõik itaallased olid hämmastunud Tartu Ülikoolist ja selle moodsusest, sest Itaalias

Hackathonil võitis tiim Wall-T, kelle äriidee oli luua robotid, mis koristaksid tänavatelt prügi.

selliseid ilusaid ülikoole pole.

Käisime ka AHHAAs keskus, mis oli meie jaoks ülimalt põnev, sest Itaalias on ainult teoreetilised muuseumid, kus ei saa eksperimenteerida, nagu me seda tegime AHHAAs. Tallinnas käik hämmastas ka meid kõiki oma värvilisuse ja vanade hoonetega.

Viimasel päeval käisime matkal. Kahjuks ei jõudnud mõned meist matkaraja lõpuni, sest tee peal kohatasime metsist, kes meid rünnata üritas. Tema pärast pidime me sama rada pidi tagasi kõndima. Õh-

tul aga tantsisime me traditsioonilisi eesti tantse nagu „Kaks sammu sissepoole” ja ringtantse. See päev oli tulvil emotsioone. Kõigepealt üritati meid rünnata ja siis pidime kõigiga hüvasti jätma, et koju tagasi lennata.

Terve see nädal oli üks muljetavaldavamaid kogemusi. Me õpisime väga palju üksteise ja Eesti kohta. Kindlasti soovitan Erasmus+ projektidest osa võtta!

Foto: erakogu

Tõlkis Liisa Järve

Projektis osalenud õpilased käisid teisel päeval Tartu linnavalitsuses, kus tutvuti nii Tartuga kui ka sTARTUp linnaga.

Foto: Erki Veikar

„Kapten Ameerika: Esimene Tasuja” – film, mis viib vaatajaid ajas tagasi

„Kapten Ameerika: Esimene Tasuja” (“Captain America: The first Avenger”) on 2011. aasta film, mis põhineb Marveli koomiksitest pärineval tegelasel Kapten Ameerikal ehk Steve Rodgersil. Esimene Kapten Ameerika koomiks avaldati 1941. aastal, see hakkas koheselt populaarsust koguma.

Film on loodud Marvel Studio ja Paramount Pictures'i koostöös. Filmi režissöör on Joe Johnston ja filmi stsenaariumi kirjutasid Christopher Markus ja Stephen McFeely. Peaosatäitjateks on Chris Evans (Kapten Ameerika / Steve Rodgers), Hugo Weaving (Red Skull / Johann Schmidt), Hayley Atwell (Peggy Carter), Sebastian Stan (James Buchanan „Bucky” Barnes), Stanley Tucci (Dr Abraham Erskine), Toby Jones (Arnim Zola).

Filmi tegevus toimub II maailmasõja Ameerikas, kus Steve Rodgers soovib saada sõjaväkke, et võidelda oma riigi eest, nagu kõik teisedki. Paraku on Steve tugevalt alakaalus ja seega pole ta valitsuse silmis väkke sobilik. Ühel päeval aga võtab kaitseväge koostööpartner Dr Abraham Erskine Steve'iga ühendust ning tutvustab talle ühte teaduslikku

katset, mil-

le ideeks on luua uue, seaduslik ja täiuslik ja tubli, piisab sellest, et sul on hea süda.”

auditooriumisse

oli pääsenud vaenlase, Hydra organisatsiooni spioon, kes mõrvab Dr Erskine ja proovib seerumit varastada. Õnneks suudab Steve ta peatada, kuid selle käigus seerum hävineb. Pärast seda ongi sündinud üks ja ainus supersõdur – Kapten Ameerika, kes hakkab võitlema natside ja Hydra vastu ning tänu kelle ohverdustele sõda ka võidetakse.

Ajalooline, mütoloogiline ja ulmeline

Seda filmi on mul alati huvitav vaadata, sest see sisaldab ajalooliseid, mütoloogilisi ja ka väljamõeldud fakte ja lugusid. Ka detailidesse on filmi tegijad palju panustanud. Põnev on jälgida, kuidas asjad olid minevikus, II maailmasõja ajal. Film on esteetiliselt ajalooliseks tehtud, kuid ajalugu ise on muudetud Marveli universumi kohaseks. Nimelt, mängu toodi Hydra ja Johann Schmidt. Johann töötas Marveli universumis Hitleri heaks, nii ta vähemalt väitis. Reaalsuses aga kasutas ta Hitlerit ära, et rahastada Hydra organisatsiooni ja kasvatada enda armeed. Organisatsioon on nimetatud müütilise koletise järgi, kellest leidub lugusid kreeka ja Rooma

gias. Koletis on tuntud omaduse poolest kasvada pea asemel kaks pead. Sealt pärineb ka organisatsiooni moto „Lõika maha üks pea ja kaks pead võtavad selle koha.” („Cut off one head and two more shall take its place.”). Hydra

liikmed on siin filmis Johannile väga ustavad ja lähedaskaasata hullumeelsete plaanidega.

Johann on minu arvates väga hästi läbimõeldud tegelane, ta backstory – alguses faasis superseerumi endale süstimine ja seetõttu hullumine nii sisemiselt kui ka väliselt – seletab perfektselt, miks ta selline on ning loob mingil määral sidet ka filmi peategelase Steve Rodgersiga.

„What we need is not a perfect soldier, but a good man.”

Filmis on üks ülioluline lause, mida Dr Erskine kondisele ja õblukesele Steve Rodgersile ütles: „What we need is not a perfect soldier, but a good man.” Steve oli sellest puudutatud, seda polnud filmis eriti rõhutatud, kuid Chris Evansi näitlemine tegi selle vaatajale arusaadavaks. Dr Erskine lause hoiab lisaks Steve'ile ka minu ja arvata-vasti paljude teiste Marveli fännide südames tähtsat kohta. See viitab sellele, et elus ei ole alati vaja olla täiuslik ja tubli, piisab sellest, et sul on hea süda. Kannan alati seda mõtet endaga kaasas ja arvan, et ka teised inimesed võiksid seda mõistet sügavamalt mõista. Pean seda tähtsaks.

Üleüldiselt oli film hea, olen seda üpris palju vaadanud ning seetõttu ma ei mäleta oma esimest kogemust selle filmiga. Steve Rodgersi tegelaskuju on siin filmis hästi kirjutatud ja kõige paremini on minu arvamusel vaatajani toodud ta „õiglane olek”. Steve pole mu lemmiktegelane, sest ta tundub vahel naiivne ja ta olek on kuidagi liiga american, mitte keskmise harimata ameeriklase mõttes, vaid pigem enesekeskse poolest. Vaatamata sellele on ta mulle siiski sümpaatne tegelane. Ta proovib teha seda, mida peab õigeks, ja teab alati, mida öelda.

Hindan filmi 8/10.

Sofia Lagati, 12. ms
Täispikkuses arvustust loe
Sofia blogist
[https://filmiarvustused123.blogspot.com/!](https://filmiarvustused123.blogspot.com/)

Raskusi trotsiv armastuslugu, mis puhkeb õide tänu raamatutele

Austraalia kirjaniku Cath Crowleyrahulikja ilukirjan-duse armastamist täis „Sõnad sügavas sinises” ilmus 2016. aastal. 2019. aastal avaldati teos eesti keeles. Soovitaksin lugeda teost kõigil neil, kellele tõeliselt meeldivad raamatud ja nendega kaasnevad emotsioonid ning tunded.

Rachel ja Henry on parimad sõbrad ning on veetnud alati koos aega, kuid sellises sõpruses läheb tihti nii, et üks pooltest tunneb teise vastu enam kui sõprust. Just nii juhtub Racheliga, kuid asja teeb keerulise-maks see, et Henryl on tüdruksõber Amy. Rachel jätab Henryle tema lemmikraamatu vahele kirja, milles avaldab Henryle oma tunded, lootuses saada noormehelt hommikuks ta vastust ei saanud. Peale selle oli Rachel ära kolimas koos oma perega ja nii lahkuski ta kolmeks aastaks.

Henryt ja Rachelit ei saanud pidada enam isegi sõpradeks, kuna Rachel ei vastanud enam ei Henry kõneledele ega ka kirjadele. Racheli tagasi tulles on toimunud palju. Henry on kokku-lahku käinud Amyga ja lõpuks jätab neiu ta üldse maha ning läheb kokku rikkama poisiga, kes on Henry arvates paras lollakas. Tagasi saabub aga Rachel ja asub elama enda tädi juurde, kes on talle leidnud töö Henry pere raamatupoodi, kuhu Rachel ei taha kohe üldse minna. Põhjuseks ei ole ainult Henry, vaid ka Racheli vend, keda ei ole enam, ning neiu peab hakkama saama kõige sellega, milleks ta polnud valmis. Henry ei tea, mida edasi teha oma eluga, kuna raamatupoe tahab ema maha müüa ja nende perekond on lagunemise äärel.

Raamatutegi eriliseks see, et kuigi jutustavad olid ainult Rachel ja Henry, siistegelikult oli pandud nende jutustatud osade lõpu alati teiste tegelaste omavaheline suhtlus läbi kirjade. Rachel ja Henry olid

need, kes rääkisid oma tunnetest ja tegevustest, mis toimusid raamatus, nemad olid ju ikkagi jutustajad, mulle

väga meeldis näha seda, mis toimus ka teiste tegelaste elus ja seda oli väga mõnus lugeda just läbi nende enda kirjade.

M i - n u l e t õ i r a a - m a t k a n e - k u n d i i m m u

arust s e o i Henry käitumine Racheliga nõi. Kuigi Henry ei teadnud Racheli tunnetest tema vastu, siis oleks ta võinud ikkagi suhtuda Rachelisse hästi ja pidada oma lubadusi, mitte vahetada teda välja oma tüdruksõbra Amyga. Selle tõttu ma saan ka aru Racheli ükskõiksest käitumisest Henry vastu mitu aastat hiljem. Kuid ma olin väga rahul, kui lõpuks sai Henry aru, mis on õige ja keda ta tegelikult tõeliselt armastab ja soovib.

Omapärane, lihtne ja armas

Teose idee on ilmselt see, et armastus ei ole lihtne ja see on täis keerulisi etappe, millest ei pruugi aru saada. Autor on püüdnud ini-

mesteleedasi anda seda, midatunnevad raamatus olevad inimesed raamatute ja teiste inimestevastu. Põhiline idee ongi see, et igal inimeselon oma põhjus raamatute armastamiseks ja omatunnetes elgitamiseks.

Arvan, et see teos meeldiks just neile, kes armastavad raamatuid, kuna lugu ise räägib samuti

raamatute armastamisest. Lugejad suudavad kergesti mästa raamatus olevate tegelastega ja saavad aru, mida tunnevad just nemad. Kindlasti ei ole teos ainult neile, kes armastavad raamatuid, vaid ka neile, kes soovivad lugeda läbi raskuse kujunevast armastusest inimeste vahel, kes sellest ise kohe

aru ei saa.

Kuna raamat ei räägi ainult õnnelikest sündmustest, siis seda lugedes näevad inimesed, kuidas saavad noored hakkama oma probleemidega.

„Sõnad sügavas sinises” meeldis mulle just sellepärast, et seal oli palju juttu tunnetest inimeste vahel ja neid avaldati just läbi raamatute, mis oli omapärane, lihtne ja armas. Mulle meeldis see, kuidas armastus võttis aega ning see ei toimunud kohe, vaid selle nimel tehti pingutusi.

Getlin Annuk, 12.ms

Täispikkuses arvustust loe

Getlini blogist

[https://noorteraamatuhuviline.blogspot.com/!](https://noorteraamatuhuviline.blogspot.com/)

4. aprillil toimusid Lähte Spordihooones Tartumaa meistrivõistlused saalihokis. Koolidest olid esindatud Lähte, Ülenurme ning Puhja. Põhikooli arvestuses osales kolm võistkonda, gümnaasiumi arvestuses kaks. Mõlemas arvestuses saavutas esikoha Lähte kooli tiim.

Foto: erakogu

21. aprillil toimus Kõrveküla spordihooones Tartumaa 10.–12. klasside noormeeste korvpalliturniir, kus Lähte noormehed napsasid kuldmedali. Lisaks meie koolile osalesid maakonna meistrivõistlustel Ülenurme Gümnaasiumi ja Luunja Keskooli tiimid.

Foto: erakogu

11. mail võistlesid Lähte spordihooones Tartumaa 4.–6. klasside õpilased korvpallis. Pärast kaotust Ülenurme Gümnaasiumi võistkonnale õnnestus Lähte noormeestel võita Nõo põhikooli ja Laeva põhikooli tiime ning saavutada hõbemedal.

Foto: erakogu

14. mail toimus 1.–3. klasside võrkpallivõistlus Lõunaka minivolle. Lähte ÜG võistkond saavutas 10 võistkonna seas suurepärase 2. koha.

Foto: erakogu

LUGEJAMÄNG: ANAGRAMMID

Sõnades ja nimedes on tähed segi läinud. Pane tähed nii, et saaksid vastuseks kas kevadlilled või hoopis meie õpetajate nimed! Vihjeid sel korral pole ja vastuseid meile saatma ei pea. Uus eksklusiivse auhinnaga lugejamäng tuleb taas sügisel. Mõnusat nuputamist!

Anagrammid kevadlilledest

1. PULT –
2. LINI LILS –
3. KURMEKUNN –
4. RIST SANS –
5. LEBEI PIHT –
6. ILIAS NILI –
7. LILÕVIL –
8. ARATER
EGAM –
9. SEEP ELAME –
10. ORUSOKK –

TERETAMISE ETIKETT

Noorem tervitab alati vanemat isikut, kuid esimesena kätt ei ulata. Härra tervitab ja esitleb end daamile esimesena ja daam ulatab käe, kui ta seda teha soovib. Ruumi siseneja peab alati teretama ruumis viibijaid, sõltumata siseneja positsioonist ja vanusest. Madalamal positsioonil isik tervitab esimesena kõrgemal positsioonil isikut, kuid esimesena kätt ei ulata. Kõrgemal positsioonil isik ulatab kätlemisel käe esimesena (olenemata soolisest kuuluvusest). **NB!** Üksteist austav suhtlemine on see, mis inimesi koos hoiab ning pole vahet, kes esimesena lugupidamisavalduse teeb.

Anagrammid õpetajate nimedest

1. TASSI REKET-
2. JAAKO
VELLED –
3. SUUR ENO
MAALT –
4. TERE NUH –
5. KIILU
VASAK –
6. PAIDE
ELVA JE –
7. AGRISE
LAMP –
8. TORE KALA –
9. KÕNNI
LAAVAD –
10. TIIR
VEOAUTOL –

LUGEJAMÄNGU INFO

Maikuu ajalehes oli lugejamänguks üllatavad faktid õpetajate ja juhtkonna kohta. Kuigi ülesanne oli põnev ja tekitas elevust, oli see ka paras pähkel. Suur tänu kõigile vastajatele! Loosiõnn naeratas

Paula Sternhofile.

Palju õnne!

Auhinna, milleks on eksklusiivne Lügemiku kinkekomplekt, toimetab võitjale kätte

Lügemiku toimetuse.

Õiged vastused:

1. Kertu Palm
2. Erki Veikar
3. Ilona Võik
4. Berit Tafenau
5. Triin Nagel
6. Agu Rukki
7. Arvo Pattak
8. Anu Pedak
9. Varje Kaarde
10. Anneli Kumar
11. Liina-Grete Uibopuu
12. Eveli Pedaja
13. Maris Pagel
14. Jürgen Hendrik Voitka
15. Krista Kuus

TOIMETUSE INFO

Peatoimetaja: Liisa Järve
Reporterid:

Getter Angerjas,
Liisa Järve,
Dagmar Henriette Levin,
Viktoria Luptova,
Gerlis Kalberg,
Karoliina Purik,
Maarja-Hanna Ulman,
Anne-Liis Tulsii

Fotograafid:

Dagmar Henriette Levin,
Reelika Rahu

Küljendaja:

Uku-Mart Rooba

Keeletoimetaja:

Triin Nagel

Juhendajad: Timo Arbeiter
ja Triin Nagel